

VIKTIGA SLUTSATSER AV UTVÄRDERINGEN

Följande huvudsakliga slutsatser har dragits på grundval av utvärderingen:

1. Under den period som utvärderingen gäller (1995–2004) har gemenskapens djurhälsopolitik lyckats nå allt bättre resultat i förhållande till målen. Det var främst behovet av att vidta åtgärder i en rad större kriser i gemenskapen som drev fram förbättringarna under denna period, men resultaten kan betraktas som positiva. Med tiden har man t.ex. lyckats minska förekomsten av en rad djursjukdomar betydligt och lärt sig hantera kriser på ett mer strukturerat sätt. Efter kriserna i fråga om klassisk svinpest, mul- och klövsjuka och aviär influensa gjordes en översyn och uppdatering av all relevant ”vertikal” lagstiftning för bekämpning av dessa sjukdomar med beaktande av gjorda erfarenheter, bl.a. i fråga om vaccinering och beredskapsplaner. Det är också positivt att kommissionens roll i djurhälsopolitiken har blivit alltmer accepterad både inom EU och på det internationella planet.
2. Hittills har politiken dock bestått i en rad samordnade åtgärder/aktörer på det institutionella planet och i det civila samhället som täcks av en omfattande lagstiftning och såväl formella som informella nätverk. Det saknas en övergripande strategi, och åtgärderna utvärderas endast i begränsad utsträckning genom översyner och resultatåterkoppling. Utvärderingen har visat att det finns ett behov av att utarbeta en tydlig och transparent strategi med en kommunikationsstrategi för att öka intressenternas deltagande i beslutsfattandet. När det gäller framtida insatser måste resultaten också jämföras med resultaten av tidigare åtgärder.
3. Utvärderingen har visat på de många kopplingar som finns inom politiken, t.ex. mellan utvecklingen i tredjeländer, vad som händer vid EU:s gränser och EU:s djurhälsoåtgärder. Förenklade regler, bättre lagstiftning och konsekvensanalyser innan ny lagstiftning införs kan bidra till att skapa ökad samstämmighet mellan de åtgärder som vidtas för att förbättra djurhälsa och djurskydd i EU och de insatser som görs för att stärka konkurrenskraften på det internationella planet.
4. Olika aspekter som rör subsidiaritetsprincipen har varit ett genomgående tema i de olika politikområden som ingår i utvärderingen. Eftersom principer och bestämmelser fastställs på EU-nivå och genomförs av medlemsstaterna har frågor som rör efterlevnaden ofta angetts vara en viktig parameter för att skapa flexibilitet på nationell, regional och lokal nivå, samtidigt som kommissionen har en avgörande roll när det gäller att införa en gemensam strategi och gemensamma standarder i hela EU.
5. Beträffande strategiskt fokus står det klart att kriser visserligen alltid kommer att förekomma, men utvärderingen visar att man bör utveckla en politik som är tydligare inriktad på effektiv riskhantering och förebyggande av sjukdomar. Detta kan ske genom bättre riskbaserad riktad finansiering (genom kostnadseffektivitetsanalyser och kostnadsnyttoanalyser), åtgärder och incitament på alla nivåer samt tidig upptäckt av exotiska och nya eller framväxande sjukdomar. Detta inbegriper bättre prioritering av insatser för bekämpning och övervakning av sjukdomar, forskning och utveckling, kontroller av olaglig införsel av potentiellt riskmaterial, men även mer generellt att man skapar en starkare biosäkerhetskultur på alla nivåer.
6. För att åstadkomma en sådan biosäkerhetskultur bör man införa en harmoniserad ram för att dela på kostnaderna och ansvaret, särskilt med tanke på den analys som gjordes i del II

Utvärdering av gemenskapens djurhälsopolitik: slutrapport

GD SANCO Ramavtal om utvärdering – del 3 (livsmedelskedjan)

i denna utvärdering. Ramen kan struktureras så att den kan införas på nationell och regional nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Ett viktigt inslag i denna ram för delade kostnader och delat ansvar är, förutom bättre övergripande prioritering av insatserna, att ett system för klassificering av sjukdomar införs. Det skulle göra det lättare att fokusera på de sjukdomar som har hög "EU-relevans", dvs. där det krävs samordnade åtgärder på EU-nivå på grund av de potentiella konsekvenserna för människors hälsa och ekonomin på övernationell och överregional nivå.

7. Följande mer specifika åtgärder kan övervägas i framtiden:

- Ytterligare anpassning av EU-bestämmelserna till OIE:s rekommendationer/standarder samt riktlinjer och standarder.
- En gradvis övergång till elektroniska identifierings- och certifieringsförfaranden vid handel inom gemenskapen.
- Rationalisering av de texter som ingår i de ständiga kommittéernas förfaranden.
- Kanalisering av särskilt stöd till biosäkerhetsåtgärder på anläggningsnivå genom befintliga finansieringsinstrument.
- Särskilt stöd till tredjeländer för att förbättra situationen i fråga om djurhälsa så att de kan uppfylla EU:s och OIE:s krav.
- Förhandlingar om exportvillkor på gemenskapsnivå.
- Åtgärder mot olaglig (kommersiell) import/bedrägerier.

För var och en av dessa insatser har en preliminär bedömning gjorts av fördelar och nackdelar, genomförbarhet, acceptans från intressenternas sida samt behovet av ytterligare bedömning.